

جزوه حفاظه و مسند مورد استدای اخلاق اسلامی

۱) معنای لغوی و اصطلاحی «اخلاق» چیزیست.

در لغت بمعنای تحریر و سعید است.

در اصطلاح بمعنای صفات پذیرار (نفس) موحده‌ی سواد طبیعتی متناسب با آن صفات، به خود جوش و بیوت نیاز به تقویت و تأمل، از انسان صادر شود.

۲) تعریف جامعی از علم اخلاق را ارائه دهد.

(و دسته است و ۱- طبی بر علم و تناقض ۲- طبی بر عمل و رفتار تأثیر دارد.

تعریف که بحروف دسته توجه دارد → علم اخلاق علمی است، ضمن ناساندن انواع بدی‌ها و خوبی‌ها (اصیل خوبی‌ها و بدی‌ها در تعلم می‌دهد).

۳) انواع شوه‌های اخلاقی را پرینم و توضیح دهد.

الف) اخلاق توصیفی (روش تاریخ و نقل قول) → سهل توصیفات در مورد اخلاقیات افراد، گروه‌ها و جوامع است. حدف آن امر فا از نایابی یافته رفتار اخلاقی افراد و طبق اوضاع.

ب) اخلاق هنری: (روش استدلایلی عملی) → به بررسی افعال احسای انسان از جمله خوبی‌ها بدی و نیایدی و مایلی و نایایدی و نایایلی اهمیت پردازد.

محض نفس آن، این تخلیه و عقول برای تسبیح خوبی و باستی بدی و نایایلی بدل عمل است. مانند "پایه عدالت و نیاز"

ج) خواهان: به بررسی کمالی و مفسن درباره معاصم و احاطه اخلاقی می‌پردازد یعنی معاصم و جلالی در اخلاق هنری مورث است. درستی یا نادرستی تزلیه‌های اخلاقی در این نوع اخلاق کهن نیست.

* در این زیوه شوهر چشم معاصم و احاطه از سهم مورث است که از این لزد

۱- از تضرع مختار نیست ۲- وجود تناقض ۳- معرفت تناقض

موانع دست یابی به علم حقیقت را نماید و توضیح دهد. (۲۵)

الف) بروک از حدس و میانه در امور غذی زندگی، لقمه و سخنها کارهای سوار و غیر مهانی هست و انسان نظر از بروک غیرهای راحتاً طلبی، اساس زندگی خود را برای همان کان بنادرد و با آنکه برآن به زندگی خوبی ادامه دهد.

ب) تعلید لورکوئینه نیز از مردم افروخت بر مسائل فرعی، زمانی و نظری به مسائل ملی از دیدار نیز تعلید می‌کند و رشته آن خود با جمله فارسی است. باید از موانع علم واقعی اینست انسان به طای این ازداده بسیار سرمه، همان تعلید خود را به دست دیدار (۲۶) بپارید. اسلام انسانها را دارای رخصیت متعال دانست و تعلید لورکوئینه از بینهای (۲۷) جامعه را عامل مراحتی عدهای می‌نماید.

ج) ستاب زری (۲۸) مذهب انسان در دلوی ملی خود بجهة ملدن و بایوجبه اطلاع از خود در برابری مذهبی بینیهای لری می‌بردارد و میانه می‌لند به مسائل احاصایی کامل دارد. اخراج اصحاب رئاسه ای از عوامل لغرنی (۲۹) اصلی از نشانه است.

د) کایلات نفسانی: هدف از تعامل علم اینست به حقیقت نائل سمع اعماق امر و قی مسخری سودی از راستهای نفسانی و هضم و خنک رهیه می‌باشد. مدبوبیت و جذب لری های تعجب افزایی، میتواند متفاوت متفاوت ساخته و از سرف حقیقت بازی دارد.

۲۴) اهمیت تعلم و تعلیم از دیده اسلام چگونه است؟

اینی که برسایر اقسام نازل شد، تکمیل دلیل بر جایه و در تعلم و تعلیم در اسلام است. قرآن کریم تزیینه از احصاء، تعلیم رایکی از اهداف انسان برآنده (۳۰) دانسته است.

۲۵) نفس پسی و فرض کی از شرک در رویاهای اسلامی را تعریف نماید.

حقیق علمی صرف و ماضی از جهات پسی و پسی زینه ای، از قیمت ذاتی حال نیست اما باید اعتماد بیاری از اندیشنهای وقوتاً حال است. به تعبیر فنی تر، علم، بصر طلی، بوئر علم انسانی و اجتماعی دلایلی بر از شرک است؛ یعنی کروکوئینی کو اندشار از نظام از شرک موردنیش رست به تکمیل بیند. حق شرکی رخراخ خی رهد و سخنیت پوشیدگر و نظام حالم برای بیانی کیم در قرآن کمیتو اول فعالانه نفس اتفاقی نیست. به عنوان قابل روان ننسان مسلمان هوزنی توکله عوامل و رشت را اعلان کند کل کی سخنیت انسان بیانند.

* زمان اخلاقی در عصره پر روحش را نمایرده و بد مورد بررسی قرار دارد.

* روحش از وجه خطری آن بیندیر است؟ نمایرده و بدلی را توضیح دهد.

الف) سوچ زنگی ب) تاب زنگی
(ظال دار) خواسته های سمعی

) انتقال: انتقال یا سبقت روزی بدلی از آفات پر روحش و تألف است.

معنای رید انتقال، درست جلوه دارن شنید و افراد تقدیر و روزی تقدیم علمی با تاریخی برای مدافعانه خود را درون است. علمی غیر اخلاقی است؛ یعنی نام و منصب خود را از فرد دیگر ترقیه نمایند. انسان و مفهوم شخص را برای طلب خود خواهند.

۶) راه اخلاقی تقدیر اساسی روزه و بدلی را توضیح دهد.

۱- خصمی نقش و تصریف مفهومی ۲- خزان تقدیر مقابل

۳- تقدیر اندیشه به طایی اندیشه (یعنی به لغه بیرونی به لونیه) ۴- تقلیل اندیشه و رفتار از مرد

۵- لردم برباری و تضادی ۶- پرهیز از بحسب زدن ۷- آغاز کردن از خود

۸- اندیشه حب و تعصی و بوط اصلی خصمی نسبت بروزه و در حقیقت آن لذت خواندن حب و تعصیها

که این امر می تواند هنر را عیب و عیب برآورده جلوه دهد، فردی که دندرخت خوب و مطلقاً است. فهمی از درک حقیقت عاجز است. و غیر تواند جمیع صنایع های (رسی مطلب) را دریابد.

۷) اخلاق و معیشت باشدلرچه ای ای ای در زندگی

در روابط متعددی اخلاق نسلوب بعنوان بدلی از عوامل اساسی زرق و اخلاق دارد، بعنوان بدلی

از عوامل نیازی و فقر معزی شده است. در اینجا زرق، معنای تکرر کر از خوارک و لوسال

دراد و محظا بر اینها می سود بلطف ساعله زرق مخفی و اخروی (علم، ایام)، عبارت واعمال صالح

تریعی سود. در زندگی امروزهم قابل ارزشته هم سوده ای بی علت رخ فی (عدد)، در تیجه از طایب به

نهاد باعث محرومیت و لرگاری های می سود.

۸) نسبت و محسن فاعلی در ازیش لذتی که رهار ایسا نیست.

ازیش اندیشه در ازیش لذتی که رهارها بیمار بالا بوده و بیان ازیش مندی آن طریقی سود.

حسن فاعلی و یعنی نسبت خوب داشتن در ایام رهارها حسن فعلی و عنی خوب بودن طریقی ساختن راه که

۱۵) آداب اخلاقی «امهنت» را نمایند و وضیح (جهد)

الف - اینگهی الہی (اخلاق) هست که متناسب باشد با زندگی انسان توجه نشود، نتیجتاً حاصل است.

بر اساس نظام اخلاقی اسلام، نتیجت بین از خود عمل احساست دارد. کار اخلاقی و ارزش هدایت دارد اسلام، طریق است به صوراً برای رضالت خدا این ایمان رفته باشد. تأثیرات روی طرفهای اخلاقی در اعمال نفس انسان، تأثیری تکوینی است نه فرکرداری.

ب - انتساب اسماه ساخته های اسلام و نوع از اینها و جایشان او در اینجا ایجاد شود.

شاید این معاوقت نباشد، می تواند از تأثیرات زندگی اسلام (درینه زندگی خود حلولی) نتیجت داشته باشد اولیاً کاری است. در واقع اسماه ساخته ای ای بازگردان خود، راز خود را بحسب عقایل ترتیب و از الودی به بذایل اخلاقی زور نماید و بقیه شخص بعلم داشته باشند.

ج - رعایت اولویت ها: در اینست مادران رسمی علمی ره مومنین از عده و در ذوق و انتظام رانی این امور نیزی باشدند (بجهت کسب مکاری مکاری نمایند و این بجهت اینکه عمر آدمی انسانهار نیزه بجهت علم املاط درد).

د - خوب نوش دار: این مدل، هم میتوان ارب سالار و هم موچه بجهه مهدی پسرمی سود. بلطف خوب ای امر است اول وقت راسته باشد و ثانیاً برای رسانید. مالاً بگوانت بیان نظر اصلی و غریق تغییل ننماید.

ه - پرسش و پرسش: از پرسش به منظمه لست حقیقت ماسد از قضايان اخلاقی و پلکه واحد امر در مسائل سرگی. در ای از این اخلاقی امر، به برای هم واقع ماسد نه اخبار قضل و مجعکی. جهت پرسش باید در موضعها متفاعل باشد. استاد باید از پرسش های داشته باشند سود و در مقابل راسته هم باید بقیه مانند هم رعایت را از استاد را داشته باشد. استاد این راسته باید داشت باید بگویند نمی دانم، این مسئله بمناسی استاد را انسان نماید.

و - ضبط و نظرش طالع: نظرش بصورت زنده نویسی با خلاصه پردازی، از جمله نیازهایی های مکاری علم است به درجه خودش مادر ریاضی سود. البته در بعد اسلام (نه مسلمان) صفت به این

نظرش واقع نمودند، بیان از کرم (ص) بایان های مختلف اخلاقی این طریق سویق می کروانند که ملایم زنگین کردن علم رئیسه می نمود.

ز - تواضع در برابر استاد: احترام به عالمان (نسانی بجهه مهدی) از عمل امر است. مدلی از عمل امر است این امر، از این خود علم است. احترام به عالمان (موهبد رسود و پیغمبر عالم و درینجاه درجه طبقه اسلامی است). در این زمان، برا بر اینکه از کوران، جای تواضع و احترام بلامی نماید در این صورت شاید این (طریق خود را گهینی شود و جزو اندیشیدن نه از سمتی نماید).

۱۱) معاشرت با زیارت از آنکه های رخواست. هر دلایم از زیر درجه و تو خود رهد.

الف - خطات (رامور حضمه) ؛ فرضه امنیت معروف و نوی از قدر می بود به حفظ احتمال انت و نزدی حضمه و فردی بجا فرزند حضمه، خود قدر است و اسلام اجازه این طریق ندارد بلکه تو خود بمردم نیز درجه است.

پ - شانعه کرکنی ؛ شانعه کرکنی از مصاديق رونق است بنابراین باید می از نقل حضرتی بر درست آن تکمیل ننم و س از اطمینان آن را نقل ننم. این امر نایاب است، لیکن سه برا واقعه ای برش ندارد، ضری بفضل الله و آن می بازد.

ج - سود انتقامه از زیدان ؛ حوزه نباید معاشرت با زیدان بعنوان می براي زیدان به حواسمه حاضر قدر نباشد سود از جمله محظوظ شرطی باید (وسی) و معاشرت با زیدان (شار) اضافه در حق آنهاست.

۱۲) سه نظریه محض (برباره اخلاق) و میاست، ایجاد رده و سُرخ رهید دام تخریب مورد قبول نیست؟

الف - نظریه جدایی اخلاق از میاست

پ - نظریه اصول اخلاق و تبعیت از اخلاق

ج - نظریه اصول ایمان و تبعیت از اخلاق از میاست

* نظریه معقول و معقول در مباحث اخلاق و میاست این است که اصول اخلاق با اخلاق انسان و ارزشها (یا) تابع اخلاق است؛ معيارهای اخلاقی، عیجها و برای همه افراد اعم از زمینداران و سکونداران پذیر است.

۱۳) نیست در اخلاق و مطلق بود (آن) به چه معنا است؟

نیست در برای مطلق است. بخشی می لویند: اخلاق و ارزشها ای اخلاقی مانند «عدل خوبی انت» و «ظلم و نظم» پر زیدان بد است، اصولی نایاب، عام و جگانی می باشد که از عوامل احتمالی و روانی نباشد بدست نمی آید و در آن می سود و از هر جهت اخلاق دارد. اخلاق باختن شخصی مطلق است.

برخی می لویند: اخلاق و ارزشها ای اخلاقی هم اعیار حلی و واقعیت و ریشه باید ندارد. اعتبار حمه اصول اخلاقی به فردگ، ارزش مردی، عزالت و مطالعه برخی تردید. اخلاق باختن شخصی نسبی است.

۱۴) مسائل اخلاقی مريطی امور جنسی لایقند؟ لوحی و هد.

الف- عفت و بالا فی: عفت بحراک است از تسلیم و انقاد سهوت در برای عمل.

عفت بیشی نفته می سودد در حد انتقال و در حبوب عمل و شرع از هنوت بجهه پیدا و بوار افراط و نوافر کرد و سود. عفت جنسی بعنی تحریک لذت غیره جنسی و محظوظ نهاد آن در حبوب عمل و شرع.

بالا فی و عفت به و که در لذت جوانی، موصیات بجهه پیدا از موجسه حاویه الی این به دنبال خود دارد. حضرت علی (ع) و عفت رأس حرمتی ای. در مقابل بی عقیلی ای از عوامل فحشم حلال دنوی و اخروی ای.

ب- غیرت و غیرت اصطلاحاً به معنای کوشش در حفظ از هنرهاست ای حفظ از آنها لازم

است. این صفت از سرفیگ ترین مسائل اخلاقی است. البته غیرت فقط در مسائل جنسی نیست

بله در مسائل زندگی و تربیت فرزندان و مسائل مالی و اعمال آن تجزیه دارد. غیرت از

لوازم سیاحت است. انسان فطرتاً به لونی ای آفریده شده است که از امور هور احترامش عاند

معاهم زن، فرزند، هرود و اعمال آن رفاقت می کند. البته این رفاقت طبق شرایط و ظروف فضیم

ای. غیرت جنسی نوعی پابمانی ای ای افریس برای مشخص نهاد و محباط نهاد نشاید

در وجود بشر نهاد ای. غیرت که از مسائل اخلاقی ای ای از خداش بگذرد که بدلی اخلاقی می بود.

ج- حجاب و سرک خود را ای در اطار حقوقی

ای مسئلہ اختصاصی بزنان ندارند و مسائل مردان نیز می سود. اما نوع پوش زنان به دلیل ساختار خاص جسمانی شان صورت ناکرد بیشتر قدر رفعه است.

اسلام باز هر چنین حجاب خواسته است که

۱- به بحداری رفانی زنان و مردان میکند. این راه برای حرمی وجود ندارند پس ای امس

و اینست از زنان لوجهه می سود.

۲- گفت زن را این ره و او را از بدل گفته ایز ای بگشته متعال بدلی نماید.

۳- وایض خانوار ای را کلیم کرده و از فروشانی نظام خانواره جلوگیری نماید. بیرون ترید ای از ای جنسی عین جای زنان رفعه، موصی سست سرت پایه ها روابط خواهی خواهد شد.

۴- حريم اجتماع ای از بی عقی و الودی ها جنسی نله دارد. از حريم اجتماع از نظاهر و روابط ای الوده جنسی حقه می سود، در آن صورت بکسر می که از بدهف خود ناکل ای. بی جایی موصی می سود غیر ای اجماع

بی کیفی برای ارضی ای خواسته ها جنسی بدلی می سود.

(۱۵)

- ۱- مصالح اخلاقی در عصمه روحش را نماید.
- ۲- تصحیح اثغر و سنت و سنت و اثغر و درست و خوب است.
- ۳- توصیه به نفس پسی فرض کاری و نای طبیعتی و روحش به مثال علمی لذات و از چیزی (بلدان) و علمی (بلدان) از تفاوت آن داشتند.
- ۴- آنها باید شیوه روحش و طریقی
- ۵- این سیاست مدلیه و حدیث بدبانی سوال وجود انسان باشد.
- ۶- شهادت در روحش و چون از طریق تمریدی خود را در آن بگفتن، زیرا استخراج نماید.
- ۷- اعانت داری و حوزه نزدیکی موافق است، منو هم مطلبی از از هر کسی نقل می‌نماید (عیا نزدیکی).
- ۸- حقیقت جویی در روحش و بدبانی حقیقت باشد.
- ۹- بحاط در تحقیق و باید روش تحقیق داشته باشد.
- ۱۰- روحش روحی و طریقی از هر چیز مفتخر است.

(۱۶)

- ۱- بعضی ها حبیبی ها و محاسن را می‌بینند.
- ۲- بعضی ها بدی ها و زنگنه ها را می‌بینند.
- ۳- قدر و اندیشه معنای بیان حبیبی های است.
- ۴- قدر در (حرضی) : ۱- بیان اتفاق و وظایف محب و ۲- بیان اتفاق و اتفاق و وظایف منفی از.

(۱۷)

- ۱- سلاید اخلاقی قدر مورد انسان به تقدیم حسنه را نماید.
- ۲- آمیان \leftarrow عذر، تبرک و قدر زدن، دام غاسمه، تعریف نمودن از مردانه دلار
- ۳- قدرانی و شکر، آئند، کسنه، اعهد، مهد و پیش و اعومن

حالم‌ها \rightarrow در، توجیه، ازیش و اعیان، قوت، قلب، قدر (مقدار)، صمیمه، احرام
میورت زدن

۱۸) سُرَاطِ هَدَىٰ وَ رَاهِهَا (آخری) دامہ بِعْرُوفٍ وَّ فُنْيَ اَزْغَلَهُ، لَبِيَاهُ لَسْنَهُ.

سُرَاطٌ : ۱- سُرَاطِ تَنَاهٰت مَعْرُوفٍ وَمَنْهُ

۲- اَحْجَالٌ نَاهٰهُ

۳- اَصْطَارٌ بِرَأْيِهِمْ مُنْدَرَاتٍ وَنَارِيَهُمْ مُرْسَنٌ مَعْرُوفُهُمْ

هَادِيٌ : زَيَانِي - عَجَلِي - قَلْبِي

۱- اِيجَابِيٌّ : بَعْنَى رَاهِهِ مُسْتَهُ.

۲- سَلِيٌّ : بَعْنَى رَاهِهِ مُنْقَى، مَانَقَلَهُ رَاهِهِ كَوْرَدَهُ.

۱۹) وَرْثَىٰهُمْ (وسَتْ خُوبٍ وَوسَتْ بَدْ رَاهِيَّهُمْ).

وسَتْ خُوبٌ : ۱- ظَاهِرٌ وَبَاهِنٌ (وسَتْ بَدْ رَاهِيَّهُمْ) مُسْكُنٌ.

۲- اَفْتَارَاتٍ (وسَسْنَى) رَاهِيَّهُمْ خُودٌ وَسَسْسَهُمْ كَيْ اوَرَلَ سَسْسَهُ خُودِيَّهُنَّ.

۳- شُوكٌ وَقَدَّرَاتٌ، رَفَقَارٌ اوَرَلَ بَا (وسَسْنَى) تَغْيِيرٌ نَزَدٌ.

۴- حَزِيرٌ مِلَّا اَز (وسَسْنَى) درِيَّنْ نَزَدٌ.

۵- درِسْتَنَى هَا (وسَتْ خُودِيَّهُنَّ) رَهَانَهُنَّ.

۶- (هَيَّلَ) آنَاتٌ، اِنسَانٌ (هَلَّا بَيَادِهِ) اَنْذَادٌ.

۷- لَغَارِسَانٌ (بَرَدَشْ اِنسَانٌ) بَعْزَادٌ.

۸- رَفَقَارِسَانٌ يَدَّا اَخْرَتٌ، نَلَّا دَرَلَ اِنسَانٌ نَزَدَهُنَّ.

(وسَتْ بَدْ) خَاسَوٌ - بَجَلٌ - اَحْجَنٌ - قَصْوَحُمٌ لَتَهُ - دَوْنَلَهُ

۲۰) (سَطَحَهُ) مُخْلَفٌ (سَيَارَهُ غَزِيرَهُ وَعَلَاقَهُ جَسَنَهُ) مِلَّا اَنْسَدَهُ.

- (سَيَطَهُ تَغْرِيَهُ) : لَذَاتٌ وَنَسْهَادَتْ جَسَنَهُ مِلَّا بَرَخُودَهُ حَرَامٌ دَانِيَهُ وَابَلَاهُ بَهَانٌ مِلَّا بَرَادَهُ زَنَرٌ مُلَبَّهُ نَزَدَهُ.

- (سَيَطَهُ اَغْرِيَهُ) حَوْصِيرٌ كَهْ نَسَتْ بَهَانٌ مَنْوَسُوْدَهُ بَهَانٌ حَرِيصٌ مُلَبَّهُ سُوْدَهُ.

- (سَيَطَهُ هَنَّلَهُ) دَيَّطَهُ اِسَامَهُ بَدْ سَيَطَهُ مَعَلَهُ اَسَتَهُ.

معارف ای انتی جسمی نه آن بود و توجه (بعد).

- اصلاح خواهاری (رخواهاری) رسیده دره باشد به برداششها که داره سود.

- آغوا و آندیش (آماده) می خواهد که سود آن را دارد، از اول نوشت داشته باشد.

تغییرش می دارد و از اول خوش نشاند به اوضاع نکوهش نکرد.

- احراق نند (خوش اخلاق) بود (جسم).

۲۱ وظایف و لذت های اخلاقی حالمات (لذت های ایستاد).

۳- خالص ناقص از مردم ۲- بخود صارمانی با مردم ۱- محبت و عذر

۴- بخوبیت عمالات ۵- ساده زیست

۶- خودگری و استبداد رفعهم لری ۷- تلبیر ۸- راست طلبی ۹- خودگری

۲۲ صبر (عنی) چه؟ توجه (بعد).

صبر (معنای) هفظ نفس از اضطراب و جنون و سلوک و آتش یافتن آن است. البته در اینها مخفی، صبر، به معنای سلوك (زدن) و سلامت (زدن) و سکون (زدن) از تلاش است اما با بررسی منابع اسلامی روشن شد که صبر بخلاف این بود. غلط، به معنای ایجادی در برای حرکات و در ترکی علائم یا مطالبات می باشد.

پاکیزگی (صبر) صبر (سقمه کرده اند)

۱- صبر ب معصیت و ایجادی در برای حفاظت عوکس و کرده موصیت و نافرمانی خذایرت.

۲- صبر بر طبقت خذایر ایجادی در برای مطالبات احاطه مفهون ای ای ای فراغن.

۳- صبر ب معصیت و معاوقت در برای ناحلیات زندگی و بلایایی (طبعی و بیماری) حفاظت مطالبات زندگی است.

البته صبر ب معصیت کفر و سخت تراز حمه می باشد.

۲۳ اثنا های افراد از صیاحه و لعله را بیان نند.

- اثنا های مس - ۱- حق خواهی ۲- نوعی

- اثنا های منقى ۱- بخوبی طلبی ۲- مباحثات ۳- فضل فروشی

۲۵) معابر های حرفه ای برای این انسان بینج دسته تفہم می سود؛ آنها را توضیح دهد.

- معابر انسانی و متفق بر خود های انسان برای این انسان بعنوان یک انسان و متفق داریم. عزیز

(رقبا) سایر حرم نوی خود و خانواده و مسئولیت های اخلاقی خاصی بر عینه دارد.

- معابر ایشان و به معابر هایی که با سایر حرم لیسان و حرم مسلطان خود داریم معابر ایشان می کنند. عزیز

تعیین حرفه برای این انسان برای مسلمان (رقبا) سایر مسلمانان، مسئولیت هایی بر عینه دارد.

- معابر شرمندی و حرفه ای از عایب بعنوان یک حرفه برای اشخاص دارای مولای و مسئولیت های

خواهی خدمت نه با عنوان کوئنل (جناب) روابطی داریم. این مسئولیت هادر مولای فرآراز مسئولیت های ایشان (رقبا) حرم نویان و حرم لیسان خود داریم.

- معابر دوستانه مانیت به افراد خاصی که روابط صیانتگری داریم، وظایف اخلاقی خاصی بر عینه

داریم از امور تائید اسلام ایشان (دوستان) بالغ فوق العاده ای برقرار گشت این دارند.

- معابر خانوارگی مانیت به پدر، مادر، برادر، خواهر، عمه و عمو، طلاق و خانه، پسر زن و خانه زن ایشان از ازدواج با خانوارهای مفسر و فرزندات مسئولیت هایی داریم قبل اصرام به والدین و صلح حرم نهاده ایشان

۲۶) الگ احاطه اخلاقی مطلق، ایشان، چهار چشمی مولد انسان و وجود دارد، چهار رونق مصلحت است؟

الگ معنی نوع اخلاق را فشار داشتم، در این صورت می کویم: اخلاق نسبی است و چهار چشمی اخلاقی

با معنی عاده داریون می سود؛ اما الگ معنی نوع اخلاق را فشار آدمی ندانیم، بلکه مسلط نفاسی عادل

احسان و قلمروی معنی نوع اخلاق داشتیم، در این صورت اخلاق مطلق است و عنوانهای اخلاقی

جهت بار اخلاقی میست یا منفی خواهد را حقه می کند و داریون می درند.

در مورد نسبی بودن اخلاق رونق معاشر وجود دارد

۱- اصل از نسبی و صدر از نسبی نایابی وجود ندارد؛ خوبی و بدی به بعد و عدم پذیری از اچماعه و ابته است.

۲- فشارها و طرها اخلاقی یا ناقص به موقعت های وقوع عناوی داریون می سود.

نیت به معنای اول ناریست است؛ تعیین نیت کوای نیز نیست از از نسبی اخلاقی از اصولی نایاب است.

وطی محروم است.

اما نیت به معنای دوم درست و مقابل قبول ایشان (چون طرها اخلاقی) صحت است

بر اینوال نیست. طبعاً راست لغتن از نسب اخلاقی دارد و خاصی رونق (رونق مصلحت آغاز).

۲۷ "اچون نه لعما بست دو دست حوا حق انسانیم و دست عمل را"

این بست در اینجا با هم عنوانی است؟ توضیح دهد.

این بست در اینجا با داشتن انفعای و مارسایی است، در قرآن توهی پارسایی، فرقان ایشان

و همانند عدالت و حیض حق از باطل. میتوان درین کامی انسانها، حتی طفولان را به

داشتن انفعای و تعلق و تذکر دستور داد، همانند توهی علی ساقیه الرحم (۴۰) و امام امام جعفر (ع)

پیشوب انسان می دهد که آنها، میان این عدالت و حیض حق از باطل و برای آنها برهانگاری

عملی می آورند؛ حال از درکنار داشتن انفعای، تزلیجی نفس نیز باشد، و سویی لیطان

وجود کوادر داست.

۲۸ میان طرفهای انسان راضای و طرف بحرکت است. توضیح دهد.

بلی از عوامل سازنده کیفیت انسان، طرف است. رابطی فیض طرفهای انسان راضای (ویرانی)

یعنی خوب دلیل سازنده را کی حسنه، بُکیت انسان به نوعی محصول نوع طرف سفل اوست؛

نفس انسان بگوشه ای است ببرای بیطری بعسان و لئاه آلوهی مسند. دروغ و بی از عوامل

از ربط ببنانه بی کاری است.

۲۹ آنکه روشنایی فردی، آنکه واسطه همچو شرکی لری دارد؟ توضیح دهد.

شیوه فردی وجود در چاچ خود، مغید و لزند است، اقاماد داست نه آفان و اسکن که روشنایی

لری به مدارس پیشو از شرکی فردی است و در عرض خطای شرکی لری به مدارس لمن

از شرکی های فردی است و همان خواری و خواری چند شرکی در واسطه و منتهی و انسان

هم نوار است بیشتری خواهد داشت و هم اتفاق های ریتوختر و لیتوختر را به روی انسان می ساند.

۳۰ آیا دلیل به خلافت با اعماق بقیه ناسازگار است؟

از اعماق بقیه به معنای مدارس ای باور در انسان مدارسی همراهی دارد می آید (یا م دهد)،

ترسم با خواست و اراده خداوند فی الق می باشد، حتی اعماق بقیه ناسازگار با لوط مخالف است. اما از

اعماق بقیه می بینیم مخنا مدارس که انسان در حاجب نظمی که خداوند برانی دینا حاکم ترده، با مدارس

و لوش نیازهای خود را تأمین می کند، به همین رو با لوط ناسازگاری ندارد.

۳۱) کانت رناظه‌ی اخلاقی خود بر نفس سیستم ایجاد می‌کند، و منظمه رفعه (یعنی او، تفاوت آن) با بیان اسلام می‌باشد.

از نظر طبقات تهاصرنی دلایل این زان اراده‌ی خود وجود دارد. منظمه او را اراده‌ی ایام تکلف و عمل بر اساس وظیفه عملانی است. از نظر طبقات، طرفه، کاری است، همان‌جا مطابق با وظیفه عملانی است، بلطفه کاری است، اگرچنان‌چه طبقات با وظیفه عملانی غیر از ایام تکلفه باشد. لغتنامه‌ی ایام از این‌جهت فرد، از ایام آن عمل، تھالروی از مأموریت ایام تکلفه باشد. در اسلام افراد بر طرفه، ایام ایام آن عمل، تھالروی از مأموریت ایام تکلفه باشد. در اسلام افراد بر طرفه، ایام ایام آن عمل، تھالروی از مأموریت ایام تکلفه باشد. در اسلام افراد بر طرفه، ایام ایام آن عمل، تھالروی از مأموریت ایام تکلفه باشد.

۳۲) علوم پیش‌روزه‌ی دین و غیر دینی قسمی سود. در این حضور کوچه‌ی هدایت. قسم علم از جمله دین و غیر دینی، تقدیمی نادرست است. حقیقت آن است که حکمی داشته باشی که در حدود اسلام و مسلمانان باشد و بیرونی برآورده است. علمی و دینی و فرهنگی، حاممه، نکله‌نه، علوم دینی به کار رمی‌کند، اما ایام حکم است، خلاصه‌ی سیستم والی بودن ایام ایامی که عمل نمایند. حال از این‌جهت ایام ایامی غیر والی، و حملی که بیاموزد، غیر دینی ایام و لوط علم کوچه‌ی اخلاق و افعال آن باشد؛ اما از این‌جهت والی باشد؛ علم طبیعی یا ریاضی که علوم مثبت باشد، در این صورت آن علم، دینی‌معنی باشد. پس مقید علم دینی از غیر دینی، سیستم و نیاز جامعه است.

۳۳) دو قید از صدود لعدم برتری ایام اخلاقی آن کوچه‌ی هدایت. بلی از مجهورت قید ایامی، قید ایامی است. اخلاق طالع بر ایامی است و ایامی در صورت عاملانه و ممکن است که در جهادهای ایام ایام باشد. لغتنامه‌ی ایام اعلی، بلی از ساخته‌ها و علاوه بر جسته‌ی رشد و لتوانی علمی ایام جامعه است، (حکمی اینها نویجگی و مبتک است که اول) معرفه‌کار معتبر و ممکن باشد و ایام اعلی‌ها را می‌دانند و ایام اعلی‌ها را معرفتی و اصولی معرفتی و احتمالی ایام سود نه در این‌جهت طبیعه لغت علمی خواهد داشت و ایام ایامی صحیح نباشد، باعث فساد و مطالعه اجتنابی می‌سود.

۳۴) معاشرت یادگیر و حکم بر رفتاری‌ها آنکه باید از راه کی رسود رسانی باشد. کوچک و بزرگ
معابر نظر مطلق و با جوی انسانها، نهقابل توانی است و نهقابل گذشت. معاشرت به خودی خود
درای مطلوب است، بلکه جویی و بیداری باعث وابستگی و بدلی از هدف‌های اصلی معاشرت‌ها
است. این معاشرت‌ها با توسعه اخلاق الهی و پرورشی از فضائل اخلاقی و سُرفت در
جهانگردی و تربیت نفس است. حال از درجایی معاشرت برای دلایل مستلزم نموده است
انسان بدنی و معصی و انحراف از مسیر هدایت و سعادت باشد، حتی معاشرتی خلاف موجوداً

۳۵) "مالی را عذر باشد و سر خود را لوله نمایند" این دس "پارچه بر لعن، زبانه لونه و قمه را قدر کنید"
بجز طرز انسان امور ایجاد انسانی تصریح نمایند: حرانکه صداقت در فنار فرنگی نمایند
مشهود باشد، بجهات فردا از این امور از دلایل افسوس و مسود است. این است: این عالمی
که می‌لود، اما خود به آن علی نمایند: ارش در دلایل هم و یا بیدار کنم است: از این رو
افراد صادر، اعیان بیشتری می‌سازی نمایند.

۳۶) آنات ارجمندی است اول: پاره ای ابر ناید لذت او لذت "سرقوط بر دام اصل بلهه دار" (کوچک
برانی اصل شده در کتابه انسانی (رسانی) نوشته شده). بعضی مواقع از ارمی (نیای) خودی را نیز باشد
(بین اندیزه بزرگی آنات) بدینه: ارش در دلایل هم و یا بیدار کنم است: از این رو
از این موافق سیاد (مع) باید آن (مع) فرموده: سه می باشی لوهه نه (رسانی) داشته باشی و نه
هم نیز سوونه در راهی با آنات) می‌باشد: در وکلو - فاسو - یکیل - احق - کسی زنده اش را باقی نمایند

۳۷) آنات چنانچه ای است: «هندی دل و لذت می‌لذت لاهی سود، نهانه لذت اهنا ام زنی ای (هدنی؟)
در بعضی مواقع این اهنا ای هندی دل و لذت خواه ناخواه نایز خود را می‌لذت. لذت مالوئی نیست مالیست
بلوید سر ظلم ترده، خواه زنی دل و لذت دل: راضی عل و عکس العمل چنین
امری نیز این
انسانی بر اساس توانایی‌ها و استعدادهای ویرایی که دارد (که بعضی از دلایل بر ارش را نمایند)
طلبی می‌سود و خدای دل بر اساس عمل با آنها فتنه خواهد کرد.

۳۸) اعماق اخلاقی لغتگو را بتوانید.

- ۱- کجاست زدنی ← بهای ذرایل و میلان استهلال بر این خود کنسته هستند اما جو فکر دارم.
- ۲- دادا جمالی ← سط لفظی و سنتی در طام بدان معنی دارد بر طرف مقابل و سالک ندارد آنکه

مراحل تغیرات انسان را به ترتیب زیر نشاند.

۱- اول: از طریق ارزشی مدل سازی می شوند

۲- ثغیر: میویژه نشان پذیری و انسانی کسی می دهندند.

۳- عامله: وقتی در مورد سطح کمی با آن حرف میزنند قبل از این سطحی که انسان با حرف مقابله می نمایند.

۴- قبول: مندرجه در مدل کردند بد است.

۵- عمل: و سطح کمی را تراکنند.

۴۹) موانع تغیر انسان را به ترتیب اهمیت از قاعده زیر نشانید.

۱- عدم استعداد

۲- باید

۳- ترس

۴- رادش طریقی نادرست

۵- حق

۶- موقعاً

۷- اینها اسائل اطلاعاتی را نشانند.

۵۰) محبت زدن: ۷٪ تأثیر ندارد - تغییر وخت طام: ۳۷٪ تأثیر ندارد - حرکت: ۵۵٪ تأثیر ندارد.

۵۱) سمعور از رویکاری ارتباط موکر را نشاند

۱- شنونده خوبی باشیم (حواله نهادن در - طام را قطع نمی کنند - صیغه و شیوه این را بخوبی بخواهند)

۲- خود را سازی (یعنی با انسان که ارتباط موکر برقرار کرده نشانه نمایند - سری راه را باز نمایند)

۳- حافظه خوب (لغتن اسامی و صور (و لغت))

۴- محبت - حد محبت (از دل برود هر آنکه از زیست بیفت!)

۵۲) گفتگو متعاونت افراد را نمایند. یعنی: (شناختن) / (نمایش) / (نمایش) / (نمایش) / (نمایش)

(۴۴) در این بحث از رعایت عصر ناسیونالی و صنعت است، حمایتی به کنایه نفس عی پاسد.

* الکسیس طبل در کتاب «راه و سیر زندگی» با استلال پاسخ نووال مدنکر اهلده و خود و «آن» جدید، مغز را طحال لفوت کرد و معرفت‌ها علمی و صنعتی، تجیه آن است، بعلت علیق بلانه از نیروهای اختش، اخلاق و فنچوب پایداری را زد، رهارده، بلانه اتصافی خوده است.

* اولور لستل، پس از بیان تعامل علم و عمل بسیار در عمرن ۱۹ و ۲۰ و تئیل سیاست سیما و اخلاق انسانی و میزبانی و بجز اعصر عانشی از این امر علمی فنچوب را برخواست و مدار به ایام آن وظایف بیست.

* تقویت اسلامی الرعلم با کنایه نفس همه نباید، نتنهای برای بسته افتاد و ایامش روانی و خوبی بجهت اکادمی سود، بلکه وجوب افراد فقر، بعض و ظالم می‌سود. بشر در هم روزه‌ای به این‌جهه اموزه در علم و معرفت نداشت و از طرفی، همراه بآن‌جهه اموزه، زیارت فساد و خیانت و... پیوشه است. نیاز انسان جدید به امکنیات اخلاقی نتها کمتر از قرون لذت‌هسته بله بیشتر است. در عصری از نیزه‌آدمی، از امکنیات اموزه در اقتصاد دارد، بیکوه بود، از این رو در صورت لغو و بیانی، راقعه تاریخ می‌رود بود اما جهت محارقه باید بیشتر سود، از این رو نیاز جهانی عالیه بی اخلاق، بکنایه حیاتی است.

(۴۵) اهمیت خود نیازی لایران سُعی از مولانا بیان نماید.

* خود نیازی، معنی برمده داشت‌ها و معرفت‌ها درست است. براحتی انسان، حسنه (نیزی) انسان که خود را باید کمال و تعالی علم بپرداخته و از خود عاقل باید و خود و زاد مسائل (روزنی) خود را فراموش نماید. خود را به مطالعه و از فاصل و بکار ببری امور بپرداز و تقدیر ده مسائل آن‌ها بپرداز ای از سر افسوس و از شر و ریون (خود عاقل) باید داشت.

* معرفه ای افضل دانه آن از علم جان خود را غیر از اندیشه که علم دانه او خاصت و خودی (دین) خود خود جان و نیزی دانه قیمت خود را غیر از اندیشه که صفت خود را غیر از اندیشه ای از جان خود که علم های ای اندیشه که بدانی من نمایم...

۴۶) "مرد جهی عمال خداوند، پس مجبوست افراد در تردید خداوند بیلورین نسبت به عمال خداوند است". این علم را بازخواص، نظم و حدیث توضیح دهد.
و قصیم آیه اسلام این است: "هر مسلمانی حموله باید داشته باشد سایر انسانها را راسته و نسبت به حدایت و اسرار آنها احساس مسئولیت نند.

* از فحاشی‌های اعیر المؤمن به فرزندانش در ساعات آخر عمر شرکت‌کنند (از این است که مسلمانان حوزه نباید در بارگشتن‌ها و حقوقشان، حجت نسبت به غیر مسلمانان آرام نباشند).

* دعا بر ارم (ص) اوچ خود و خود عیشی را داشت از زندگی، محظی و محبت و خوش‌خواصی نسبت به همه انسانها، اعم از خوب و بد معرفی در دنیا و در جایی دیگر محبت نسبت به مردم نداشتم از ایمان داشته‌اند.

* امام علی (ع) تیر محبت به مردان (لذتمنی از عقل شمرده‌اند).

* به تعبیر زبانی سعدی: بنی ارم اعضاً بلطفه - به دلایلی - زید لوهوند / حیضوی بر در آوردن فطر - (در عضو حلال کار حکم) این جملات شان (نهنده اهمیت خودت به خلق در اسلام است). خود را این جمله (عبارات بهتر خودت خلق نیست) سمجحت عبارت این است: اما انسانی هم که عبارت و پیرو مسلوب مفدوی بلطفه لذت لذتی و هنوزت جستجوی نشده به کوچه‌هی روند. خودت به خلق بگویی از چنین عبارت‌هاست. حق از اخطاف دینها ترک خواهی انجامد.

۴۷) "کهوارانی ده طرها را ان از دست سلطان بگاهی، انانی بوده اند به راه را رداری می‌بینندی نسیمه‌اند". جمله را تقدیم نماییم.
آنکه سلطان این نظریه، ندیرش نسبت درای است. بر اساس این نظریه، می‌توان حکم اخلاقی اینی را داشت؟ اخلاقی، طبقاً در خودت داشت. است. می‌دانم ممکن است از این نظریه عرب بینی، طای خوب و نیزه باسوس و عطا کار، از نظر روح و حضری دلیر، طای نیست و ناید باشد. زمانی که نسبت درای اخلاقی، به این معنا اخلاقی‌ای ندارد امکان دارد. نعم اصول احتمال اخلاقی، اصول مطلق آن؛ یعنی جهانی، محظی و محبت زمانی‌اند.

۲- اگر طبل دیرانی نظریه‌آن است که طبل این نظریه، معنایی واقعی دیگر - دلایل (رسی) در نظره‌اند. اینان در حقیقت، دلایل طلب برای مطلع بر عبارت حقیقت، بالای برای ارضیای نکوای و غیر از حضوانی خود را حضواند. الرسی دلایل برای مطلع برای مساعدة بجهاد، در آن صورت خود دلایل همان خودت اخلاق، در کس اخلاق اجتماعی خواهد بود و در نتیجه باز می‌توان هدف و وسیله، تناسب و مستحبتی باشد.

و تقریر، تضیییه جدایی اخلاق از رساناس است، راز در در و نقد نمایند.

(۲۸)

۱) پردازش پژوهشی علم و اخلاق کامل‌ترین از مکمل رساناست است. بدقت از نظر اخلاقی
نمایند خوب باشد، ولی حالت رفتار ممکن است از نظر رسانی هم ازین نظر باشد. بنابراین
نمایند امری غیراخلاقی (نهضه اخلاقی) است. مالیاتی ناگفته از نظر قدر است.

نقد این توطیه، ناشی از عدم در درست اخلاق و احتمال اخلاقی است. هرزنخی نوان اخلاق را
مربوط به افعال اخباری انسان است، منصوب به علم و فنونی فردی کرده و افعال اجتماعی و
رسانی نل از کن آن خارج نمود.

(۲)

پردازش پژوهی دلیری از این توطیه دارد. آنها به نوع سیسم اخلاقی مائل شده‌اند؛ اخلاق مردی و
اخلاق زنانی و اجتماعی، هر دو ادمی اصول و عواید خاص خود هستند. حقیقت ممکن است
در فهرست اصول کامل مصنوع داشته باشند.

نقد اخلاق مردی و زنانی هم تفاوتی باشد ندارد. به عنوان مثال وقی لغتی مسود (روزنگاری) برای
پردازشی خوب، هر دو ادمی طبق می‌باشد اما در حقیقت معتبر سرایی هست
اعم از این در حوزه اخلاق فردی باشد اجتماعی. بطور کلی مالک ازین افعال اخباری مصلحت
عمری فرد و جامع است. مصلحت بقی هرچند کم محدود نکال و صلاح واقع انسان است. و
من عجایب مصلحت اجتماعی باشد، آن حالم اخلاقی نزه است. ترجم از حقیق (روزنگاری) باشد و
هوطاً بوجی مفسد اجتماعی نمود است ترقی پردازشی باشد.